

EFTERTRYK

EFTERTANKE:

LIGE HER

Jesus introducerede sine lyttere for et nyt begreb: Guds rige. Det rejste mange spørgsmål – og gør det stadig. Hvad er det for et rige? Hvor er det henne?

En mærkværdig størrelse

På mange måder kan det virke som en mærkværdig størrelse. Det lader sig ikke finde på globussen med al verdens riger, og alligevel er det der. Det har ingen adresse, telefonnummer, e-mail eller hjemmeside, og alligevel er det muligt at finde det. Det er et rige, der kommer engang, og alligevel er det her allerede.

At folkene omkring Jesus og mennesker i vor tid kan undre sig, er helt forståeligt. Jesus præsenterede et rige, som var anderledes end alle andre. Det var ubegribeligt, og dog blev mange grebet af det. Det var usynligt, og dog fik mange øje på det. Det rummede ikke nogen politisk magt, og dog udgjorde det en magtfaktor, som udspillede sig for øjnene af mennesker, en kraft som forandrede menneskers liv.

Et "rigsfællesskab"

Jesus bragte noget ind i verden, som var og er så anderledes, at det er grænseløst. Dets grænser og begrænsninger lader sig ikke finde. For hvor er

Guds rige henne? Det er her og der og alle vegne. Dermed dannede Jesus et "rigsfællesskab" med mennesker af alle nationer, etniciteter, tungemål og så videre.

Guds rige er vanskeligt at forstå, og dog tales dets "sprog" på alle tungemål. Guds rige er et fællesskab af alle, der har ladet sig gribe af det – et internationalt "rigsfællesskab".

Tag på opdagelsesrejse

Her i juli måned mødes vi på Sommerstævne, hvor vi vil forsøge at blive klogere på, hvad Guds rige er for en størrelse. Vi vil udforske Guds rige, lære det at kende, og gøre os nye erfaringer med dets virkelighed. Stævnets tema er: "Guds rige – midt imellem jer".

Tag på opdagelsesrejse i Guds rige gennem Sommerstævnet, hjemme i din menighed eller på din ferie. Uanset hvorfra du vil udforske Guds rige, vil svaret på spørgsmålet om, hvor er Guds rige er, altid være: Lige her!

Guds rige er ikke langt væk. Det er midt imellem os. Hvad betyder det for dig?

Af John Nielsen, Generalsekretær

Eftertryk nr. 6, 134. årgang, juli 2022. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Forstander på Efterskolen Lindenberg, Anders Ohlsen og pedel, Kurt Sonne på Lindeborg Dagene

AKTUELLE NYHEDER

LANDSLEDERSEN HAR KONSTITUERET SIG

Landsledelsen for Evangelisk Frikirke Danmark har konstitueret sig efter de forandringer, der indtrådte på årsmødet 21. maj. En plads er vakant.

Brian Kjøller fortsætter i rollen som formand, Bo Jørgensen som økonomisekretær, Rikke Obasi som sekretær og Ruth Cilwik som kontaktperson til Evangelisk Frikirkes Børn og Unge. Opgaven som missionssekretær vil blive delt mellem Thomas Baldur og Rikke Obasi. Der er pt. ikke valgt en tovholder til MiD, Mission i Danmark. Alle henvendelser vedrørende Mission i Danmark kan ske til generalsekretæren. Brian Kjøller fortsætter som ansvarlig for kommunikationsteamet, hvor generalsekretæren også sidder med.

Repræsentation:

Danske Kirkers Råd: Brian Kjøller og John Nielsen

Evangelisk Alliance: John Nielsen

Arrow Lederskab: John Nielsen

FrikirkeNet: John Nielsen

Det Danske Bibelselskab: Uddelegeret til Nana Holm Green

IFFEC, International Federation of Free

Evangelical Churches: John Nielsen

Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT): Brian Kjøller som bestyrelsesmedlem

Fredens Stemmes bestyrelse: Uddelegeret til Thailands og Myanmar-udvalget, pt. Peter Götz

Father's Homes bestyrelse: Uddelegeret til Ghanaudvalget, pt. Jørgen Hansen

Dansk Missionsråd og Center for Kirkeligt

Udviklingssamarbejde (CKU): Uddelegeret til Stig Roswall

Efterskolen Lindenberg: Uddelegeret til Peter Götz og Thomas Quistgaard med kontakt til Brian Kjøller

Baptistkirken i Danmark: John Nielsen og Brian Kjøller

INVITATION TIL LEDERFORUM '23

Er du leder i en eller anden gruppe i en lokal menighed, eller er du medarbejder i vores internationale mission, vil vi gerne møde dig i Evangelisk Frikirke Danmarks Lederforum.

I Lederforum vil der med oplæg og dialog være fokus på emner, der er relevante i forhold til at lede i den lokale menighed eller i international mission. Lederforum er for præster, menighedsråd, børne- og ungdomsledere, missionsudvalgsmedlemmer og alle andre interesserede, der på forskellig vis sidder med ledelsesansvar.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen. Lederforum '23 foregår lørdag den 28. januar i Saralystkirken i Aarhus. Nærmere informationer følger.

DR SENDER TV GUDSTJENESTE FRA VANLØSE FRIKIRKE

Se artiklen af Ruben Andersen-Hoel på siderne 8-9

OBS: DATOER TIL KALENDEREN

17.-22. juli: Sommerstævne på Efterskolen Lindenberg

17. juli kl.15.00: Ordinationsgudstjeneste på Sommerstævnet

18. juli kl.13.30: Ny tid – nyt navn, Evangelisk Frikirke Danmark inviterer til fejring på Sommerstævnet

19. juli kl 13.30: International Mission

11.-12. november: Frikirkenets Lederkonference
28. januar: Lederforum '23 i Århus

Af John Nielsen

OVERRASKENDE, SPÆNDENDE OG TANKEVÆKKENDE

Det er nogle af de ord, som Vestermarkskirkens seje konfirmander satte på deres missionstur til København

Af Charley Stephansen

I februar måned gik turen nemlig til København for vores syv konfirmander og fire voksne ledere. Det var Vestermarkskirkens tredje missionstur med konfirmanderne. De to tidligere ture gik til Østpolen, hvor vi besøgte en menighed, som vi havde fået kontakt med gennem *Mission Europe* fra Norge.

København

Denne gang ville vi til København, og det blev til nogle spændende dage, hvor programmet blandt andet bestod af:

- At bage kage og vaske op i Café Paraplyen på Frederiksberg (KFUM's Sociale Arbejde)
- At gå tur med en forhenværende hjemløs, som ikke havde haft et hjem i over 15 år
- At se Christiania og være med på gudstjenesten i kirken på Christiania
- At deltage på gudstjenesten i Hillsong
- At være med på to Lego byggeevents
- At dele mad ud til hjemløse
- At "re-charge" hver morgen og aften
- At tage ture i metroen

Sammen med Gud og næsten

Hver morgen og aften samledes vi til "Re-charge", hvor der var tid til at lade op og være sammen med Gud, både hver for sig og sammen.

Konfirmanderne fik virkelig prøvet at tjene og hjælpe på mange forskellige måder. De udførte

opgaver lige fra at bage kager, samle skrald, snitte grønsager, bygge med Lego, forberede bibelvers, som skulle bruges på byggeevents, stå for en leg og dele mad ud. Det var fantastisk at opleve deres villighed til at hjælpe til. Og der blev lagt mærke til det.

Det, som ikke mindst overraskede og satte tanker i gang hos konfirmanderne, var mødet med den forhenværende hjemløse mand, som hed Steen samt at dele mad ud til de hjemløse.

At høre Steens historie samtidig med, at vi gik rundt i København i to timer, hvor temperaturen var omkring frysepunktet, satte sit aftryk i deres tanker og hjerter – og lærte dem utrolig meget om, hvordan livet som hjemløs er. Både på den skræmmende og den gode måde. "Vi kender ikke altid hele historien til, hvorfor de er hjemløse, så man skal være forsigtig med at dømme dem på forhånd", var en kommentar bagefter.

Hillsong og Christiania

Søndag var en kontrastfyldt dag, der begyndte med en gudstjeneste i frikirken Hillsong på Frederiksberg. Om eftermiddagen tog vi til Christiania, hvor vi mødtes med John Andersen, præst i Christianiakirken. Han fortalte om Christianis historie, og hvordan kirken blev en realitet samt de kampe og konflikter, han havde stået i. Vi lavede mad til menigheden i et interimistisk køkken og delte bagefter gratis mad ud i det grønlandske hus på Christiania. Inden vi tog tilbage til vores base, blev et par af konfirmanderne endda tilbuddet at købe hash.

På vej hjem i toget kom vi "tilfældigvis" til at sidde ved siden af Melvin Kakoozas mor, som ivrigt spurgte ind til turen.

Hele teamet kom hjem med mange forskellige spændende, overraskende og tankevækkende oplevelser, men dybt taknemlig for at GUD er med os overalt hvor vi går. (Josvabogen 1,9)

TRO TIL TIDEN

Hvad ord gør ved os

Leo Hansen lægger vægt på de processer, der opstår, når vi gør noget til fælleseje ved at læse en tekst sammen og synge sammen. Leo Hansen har været præst i Birkebjergkirken gennem mange år – både som ansat og som pensionist og missionsforstander i DDM 1988-2004

Når vi sammen hører tekster fra Bibelen eller en anden bog, og når vi synger sammen, lytter vi ikke kun på grund af det, der står i teksten, men på grund af det der sker, når vi hører og synger.

Noget, der er vigtigt, rammer os. Det griber os og får os til at være sammen, blive sammen, synge sammen, bede sammen, vandre sammen og blive udfordret sammen.

Det er vigtige øjeblikke, når den samhørighed finder sted mellem os mennesker og mellem Gud og os.

Når jeg læser *Tro til Tiden* finder jeg netop den denne værdifulde proces imellem os som personer, menigheder og kirker i Evangelisk Frikirke, Danmark. Som i Synoden fra 1967 hører jeg en længsel efter at være sammen i livet med Gud og mennesker.

Hvad er det vigtigste?

I 2012 valgte vi i Birkebjergkirken, at jeg som menighedens præst skulle undervise om de enkelte afsnit i *Tro til Tiden*: Livet i Guds verden. Livet i Jesus Kristus. Livet mellem mennesker. Livet i Kirken. Som afslutning på undervisningsforløbet tog vi udgangspunkt i Matt. 22:35-40, hvor vi nu i Bibelen 2020 finder oversættelsen: "Rabbi, Hvad er det

vigtigste bud i den lov, som Gud har givet Moses? Jesus svarede: Du skal elske Gud af hele dit hjerte, hele din sjæl og med hele din forstand. Det er det første og vigtigste bud. Men der er et andet, der er lige så vigtigt: Du skal elske andre, på samme måde som du elsker dig selv."

Åbenhed

Ved at spejle *Tro til Tiden* i Jesu dobbelte kærlighedsbud fandt vi frem til, at det største og vigtigste for os som kirke og kristne handler om, at vi kan/skal være åbne for Gud og mennesker.

Derfor besluttede vi, at det skulle være menighedens målsætning: At være åbne for Gud og mennesker.

Når jeg i bakspejlet ser 10 år tilbage i menighedens liv og gerning – så tror jeg, at vi valgte rigtig.

Vi kan ikke sige, at menigheden er vokset med flere medlemmer, men vi er fortsat meget optaget af, at Gud er på vej med os og mange mennesker her på Sydsjælland.

Læs gerne om, hvordan det sker lige nu i Næstved og omegn på hjemmesiden: www.birkebjergkirken.dk

**Ved at
spejle Tro til
Tiden i Jesu dobbelte
kærlighedsbud fandt vi
frem til, at det største og
vigtigste for os som kirke
og kristne handler om,
at vi kan/skal være
åbne for Gud og
mennesker**

Af Leo Hansen, Næstved

Håb for din by

AT BLIVE KENDT FOR NOGET GODT

På linje med så mange andre frikirker, er en af vores store udfordringer, at blive kendt – og helst for noget godt!

Vi, der er glade for at komme i kirken, ville ønske at mange flere havde lyst til at være med, men hvordan skal nye blive en del af fællesskabet, hvis de ikke ved, at vi findes – eller er usikre på, hvad der foregår i kirken?

Mere tilknytning til lokalsamfundet

I mange år har vi derfor på forskellige måder gjort opmærksom på os selv ved at åbne kirken op og invitere ind.

For ti år siden renoverede vi lokalerne ud mod vejen og fik i den forbindelse sat store

vinduer i facaden. Vi skiftede navn fra *Frikirken Betlehem* til *Vanløse Frikirke* for at signalere lokal tilknytning. Vi har igennem årene deltaget i byfester og selv stået for koncerter og foredrag. Vi har haft spejder, kor og meget andet. Alt sammen har givet god kontakt til mange mennesker, men der er ikke ret mange af dem, som er blevet kirkeaktive.

Uforløst potentiale

Vanløse Frikirke ligger på handelsgaden, hvilket betyder, at der hver dag går hundredvis af mennesker forbi. Et stenkast nede ad vejen er der tusindvis af mennesker, som hver dag bruger Metro og S-tog eller handler i indkøbscenteret.

Der bor flere end 40.000 mennesker i Vanløse, men der er vel ikke meget mere end 100 aktive mennesker i kirken. Og af dem bor de færreste i bydelen. Når jeg er hos frisøren eller falder i snak med lokale, så viser det sig, at de fleste kender til kirkens eksistens, men mange undrer sig stadig over, hvilken slags kirke vi er, og om man er velkommen. Der er altså et stort potentiale, som endnu ikke er forløst.

Hvordan bliver vi kendt for noget godt, så folk får lyst til at komme indenfor? Ikke bare i bygningen, men også til gudstjenester?

Hvordan bliver vi kendt for noget godt, så folk får lyst til at komme indenfor? Ikke bare i bygningen men også til gudstjenester?

TV gudstjeneste

I foråret fik vi en gylden mulighed. I FrikirkeNet, hvor jeg sidder i bestyrelsen, blev vi kontaktet af DR om muligheden for at lave TV-gudstjenester. Løsningen blev fire gudstjenester med fire forskellige frikirker i København, alle i vores lokaler. Over to dage blev der optaget gudstjenester med Københavns Frikirke, Vineyard, Hillsong og Vanløse Frikirke, alle med temaet Gud er nær. De fire optagelser, der også indeholder nogle interviews, bliver sendt i august og september.

Kampagne

Det var selvfølgelig interessant at følge hele processen bag kameraet og være vært for et 12-mand stort TV-hold, men det som er allermest spændende for os i Vanløse Frikirke, er den kampagne, vi planlægger på sociale medier i tiden op til at gudstjenesten, der sendes den 18. september. Her kan vi invitere folk ind i kirken, mens de sidder trygt hjemme i stuen. Forhåbentlig er der mange i lokalområdet, som på den måde opdager hvem vi er – og får lyst til at være med i kirken!

Af Ruben Andersen-Hoel, præst i Vanløse Frikirke

NÅR BARE VI ER SAMMEN

Lindenberg Dagene er endnu engang løbet af stablen – og efterskolen har fået sit årlige løft

Små fire dage på Efterskolen Lindenberg med fest, farver og knofedt er overstået. Vejret var med os, endda til den varme side, bortset fra en halv times styrtregn en aften. Det gav både højt humør og høj nydelse af de smukke omgivelser.

At køkkenet i år gjorde ekstra meget ud af at forkæle os morgen, middag og aften gjorde det til en fest hver gang, vi satte os til bords.

Seniorer

Det er ingen hemmelighed, at deltagerne på Lindenberg Dagene – det, der før hed arbejdsugen – er i den modne ende. Mange af os er trådt ud af arbejdsmarkedet og har en særlig glæde i stadig at kunne bruge vores evner og kræfter til noget nyttigt. Og så er der det der særlige fællesskab, der opstår, når man går og arbejder sammen. Historier, der kommer frem, oplevelser der bliver delt og følelser, der får ord på sig.

Opgaverne

Alt fra de store tunge ting som træfældning, opretning af fliser og maling af udvendige facader til rengøring af bede og flise arealer, maling af elevværelser, rengøring, pudsning af vinduer osv. blev udført med iver af godt 30 fremmødte, så skolen skinner både ude og inde.

Aftner med højskolesangbogen, spisning af is på havnen i Roskilde, besøg af forstanderparret med ost og portvin og en aften med hyggesnak i haven hos Neel og Peter Götz hører efterhånden til traditionen.

THAILAND OG MYANMAR

Mens Covid-19 pandemien nu klinger af i Thailand og hverdagen er ved at finde sig selv, stiger presset på befolkningen i Myanmar. Ikke på grund af en pandemi men et militærstyre, der slet ikke kan få magt nok

Slemt

De seneste meget knappe og kortfattede beretninger fra Angeline, leder af KWEG-arbejdet i og omkring Yangon, er alarmerende. Forleden dag fik vi at vide, at de må indstille alt udad gående arbejde, fordi styret ikke tillader det – og i dag, da dette skrives, 27. juni, har vi fået en personlig hilsen fra vores leder, der er meget foruroligende. Mere kan og vil vi ikke sige her.

Udvalget for Thailand og Myanmar

Det giver meget god mening for os i udvalget at engagere sig i Sydøstasien. Både med en forkyndende indsats, som Fredens Stemme jo primært er, og med det overvejende sociale engagement, som vi har i Myanmar.

Udvalget består for tiden af:

Neel Götz, Lindenberg

Mie Søgaard, Aarhus

Tobias Nissen, København

Stig Roswall, København

Thiusius Rajeeth Savarimuthu, Odense

Peter Götz, Lindenberg

Fokus i Evangelisk Frikirke DK

På årsmødet i maj overrakte Rumæniensudvalget missionsstafetten til Thailand og Myanmar udvalget. Det betyder, at der i år bliver en særlig mulighed for i menighederne at følge arbejdet i Sydøstasien, bede for det og støtte det ekstraordinært. Udvalget vil forsøge sig med særlige input til inspiration og forøget viden.

Rejse i oktober

Efter to et halvt års pause virker det til at være sikkert at rejse til Thailand igen. Tre personer fra udvalget har planlagt en rejse i oktober. Det er Mie Søgaard, Neel Götz og Peter Götz. Besøget skal give de tre personer et indtryk af mediecenteret, Fredens Stemme, fængselsarbejdet, flygtningelejren, og muligvis også indeholde et møde med Angeline på thailandsk grund, hvis hun kan få lov til at rejse ud af Myanmar.

Menighedsbesøg

I foråret 2023 er medlemmer af udvalget klar til en række menighedsbesøg og med lidt held og god planlægning vil Dr. Jariya deltage i nogle af besøgene.

Af Thailandsudvalget

GRØNLAND

TIL VERDENS ENDE

*Høremættet kvinde
får hørelsen tilbage*

*Mange blev helbredt i Grønland,
da Lisbeth og Per Hyldgaard var
på besøg*

Lisbeth og Per Hyldgaard, stiftere af missionsorganisationen Gospel Outreach, har besøgt menigheden i Ilulissat i 2016, 2017 og nu igen i 2022. Derfra gik turen helt op til Qaanaaq, nok bedst kendt som Thule, der siges at have 874 kilometer til nærmeste grillbar

For menigheden i Ilulissat er det vigtigt med disse besøg udefra, både i deres egen by og andre steder i Grønland. Af flere grunde: Fordi det er en opmuntring i det daglige menighedsliv, og fordi det er en tydelig markering i byen. Men også fordi drømmen og bønnerne for vores venner hver eneste dag er, at hele Grønland skal høre de gode nyheder. Det er en drøm, som Gospel Outreach er med til at indfri.

Per og Lisbeth skriver:

Til det nordligste

I marts lykkedes det endelig for vores missionsorganisation, Gospel Outreach, at gennemføre en længe planlagt missionstur til Grønlands nordligste by, Qaanaaq, måske bedre kendt som Thule.

Smertefri efter tyve år

Det er en lang rejse til Qaanaaq, som er en af de byer i verden, der ligger tættest på Nordpolen. Siden rejsen alligevel førte os igennem Ilulissat, havde INO kirken dér spurgt, om vi ville besøge dem en weekend.

Det blev til nogle rigtig stærke dage med mange, som gav respons på opfordringen til at tro på Gud og mange stærke vidnesbyrd.

Et af dem var Jessica, der som niårig havde været i

en ulykke, og lige siden havde haft kroniske smerter i ryggen. Derfor søgte hun forbøn på mødet lørdag aften. Søndag morgen, da hun vågnede op, var hun smertefri for første gang i 20 år.

Frikirken i Quaanaaq

Derefter gik turen til Quaanaaq, en by med 651 indbyggere. Der er en lille frikirke på 15-20 personer, som holder til i lederparrets hjem. Den blev grundlagt i 2006. Præsteparret hedder Aaqiunnguaq og Tukummeq Qaerngaaq. De kom til tro i 2005 – den første november helt præcist – efter et mangeårigt liv med alt for meget alkohol og misbrug. Aaqiunnguaq er storfanger, noget af det mest prestigefyldte man kan være i Grønland. Alligevel var det først, da han kom til tro, at han fandt livets virkelige værdi, fortalte han. ”Troen har forvandlet mig og min karakter og læger mine karakterbrist” fortæller han med stor ærlighed og åbenhed. ”Jeg var før ikke blot alkoholiker, men også egenrådige og aggressiv, men Jesus er i fuld gang med at forvandle mig”. Aaqiunnguaq opleves nu som en mild, besindig og kærlig mand.

Åbenheden

Der var forbøn for syge, hvor blandt andet en svært hørehæmmet kvinde kom til at høre. 12-13 procent tog imod udfordringen om at gøre Jesus til sin personlige frelser. Prøv at regne lidt på det, hvis det var sådan i en by i Danmark. Udfordringen bliver nu at få fulgt op på dem, der tog denne beslutning.

Læs hele Per og Lisbeths beretning [her](#), der fortæller om Regine på 83, datter af polarforskeren Knud Rasmussen med et ’vandrehjem’, hvor Prins Frederik har boet og om præsten, der blev helbredt.

VI GENNEMFØRER SOMMERSTÆVNE

De fire organisationer, som er involveret i årets sommerstævne, var på det seneste møde enige: Vi gennemfører stævnet, selv om vi kan se, at tilslutningen ikke er på højde med tidligere år

Af Peter Götz

Nogen der vil noget

Den beslutning, der meget nemt kan efterlade stævnekassen med røde tal, er udtryk for, at der er nogen, der vil noget med disse dage. Der er børn, der skal møde hinanden og høre evangeliet i børnehøjde. Der er unge, der skal mødes og forstærke deres relationer med hinanden og med Gud. Der er de voksne, der skal have muligheden for et afbræk i en hektisk hverdag. Der er dem, der længes efter fællesskab og fordybelse, som i små seks dage skal have mulighed for det.

Tid til justering

Efter to års pause – og efter sidste års små stævner, hvor der blev gjort vigtige erfaringer, er der også tid til justering på tidligere års meget pakkede program. Det bliver anderledes i år, med mindre

stress, færre arrangementer og mere tid.

En af forandringerne er, at det store spisetelt droppes til fordel for alternativ løsning. Mange andre ting er nye, fx den store sommerfest ved stranden onsdag eftermiddag – for alle!

Som altid

Naturligvis er der også mange spor, som vi kender dem fra før, i år med navne som Kidz Camp, Beat Camp, Urban Camp, Soul Camp, Base Camp og naturligvis er der formiddagssektioner, aften på den store scene, seminarer og andre gode tilbud.

Mad og Missions Marked

Foruden de 'officielle spisetilbud' er der to aktører, der stiller op med mad. Bethelkirken i Aalborg byder på pølser, pandekager og diverse is. Missionsudvalgene i Evangelisk Frikirke Danmark byder på frokost mellem kl. 12.00 og 13.00, med forskellige thai supper, et byg-din-egen-burger-bord, frikadeller og kartoffelsalat med mere.

Overskuddet fra alle disse madtilbud går til mission mellem børn og unge i DK og i udlandet.

“ Tid til justering på årets sommerstævne

I forhold til tidligere års meget pakkede program, bliver det anderledes i år, med mindre stress, færre arrangementer og mere tid på Sommerstævnet.

En af forandringerne er, at det store spisetelt droppes til fordel for alternativ løsning. Mange andre ting er nye, fx den store sommerfest ved stranden onsdag eftermiddag – for alle!

Peter Halldorf er aktuel med

TO VIGTIGE BØGER OM KÆRLIGHED OG KLIMA

Peter Halldorf, præst i Den Svenske Pinsekirke, har præget Skandinaviens kirkeliv i en menneskealder. Han italesætter jævnligt det, der lige nu er vigtigt for vågne kristne verden over. Senest i to bøger om det dybe gudsforhold og den omfattende klimakrise.

DØM IKKE!

I en lille bog, *Den svære kærlighed*, stilles spørgsmålet: Hvordan ved man, om man er drevet af frygt, af håb om belønning eller af kærlighed?

Bogen vrir med store ord og dyb visdom, mens den henter sin inspiration

i en forståelse af tro og åndelighed, som især er italesat i den ortodokse Østkirke.

Et af de vigtigste træk, som vi møder i denne kirketradition, er, at moralens grundlag ikke er et sæt leveregler, men kirken som et kærlighedens fællesskab af frie mennesker.

Ved at hente sin inspiration i denne kirketradition, bliver både arven fra Augustin, men også det, som Pietismen lejrede i vores kristendomssyn, udfordret.

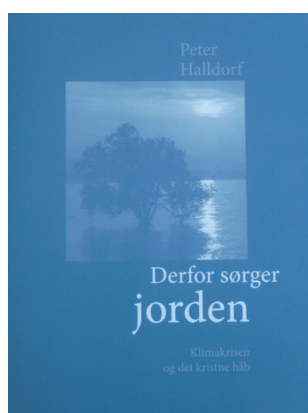
Det er sundt for os.

Omfavn!

Bogen formulerer en vision, der både er enkel og endeløs: Som mennesker er vi så sammenvævet med hinanden og med skaberværket, at vores eksistens helt og aldeles er afhængig af, at vi omfavner hinanden i kærlighed.

Den svære kærlighed, Peter Halldorf, 93 sider med flap. Forlag: Boedal. Kr. 150,00

KLIMA OG KIRKE

Hvordan skal vi som kristne forholde os til klimaforandringerne og den økologiske krise?

Peter Halldorf går i sin bog, *Derfor sørger Jorden* i dialog med klimaforskerne, der næsten kan sammenlignes med de

gammeltestamentlige profeter, når de slog alarm.

Jorden er ikke en brugsgenstand

Hvad er kirkens vision ind i det, der synes at være den alvorligste krise i vores generation?

Når vi tillader, at Jorden slides ned, er det fordi, vi ser på den som en brugsgenstand, ikke som et sakramente, siger Halldorf.

Et ansvar

Hvis Jorden skal reddes udfordrer det kirken, der har det kald at tegne visionen for Jorden og dens fremtid. Det kalder på en social og økologisk etik, fordi:

Den grænseløse individuelle frihed har ført os til en umoden overgivelse til begæret uden den voksnes bevidsthed om det ansvar, der følger med (Clive Hamilton).

Derfor sørger Jorden, Peter Halldorf, 172 sider, med flap. Forlag: Boedal. Kr. 250,00